

אנשים

מפקד התחנה יצחק לבני בשם ג'בל לבני, הציעו עובדי דים בשירותי ישראל לכנות את קומת מנהלם **משה חובב** בשם ג'בל מוסה, ואילו לקומה בה שוכן משרדו של מנהל הרשות **שמואל אלמוג** הציעו את השם חוף האלמוג.

המאבק המישפטי בין הצייר **רן קירר** וגלריה רנה דרום, שבניהולו של **הוגו שורר**, הגיע השבוע לסיומו, לשביעות רצונו של הצייר. קירר חגג את סיום הפרשה במסיבה אינטימית בביתו, בהשתתפות כ-200 אורחים, ביניהם היו **יוסף בריינבוין**, השחקנים **יענקל'ה בריינבוין** ו**שמואל עצמון**, נערי השעשועים והצייר **רס"ן (מיל) משה ינוקא**, הבמאית **מירי מגנס** ועורכי התוכנית ומבקר התיאטרון של גלי צה"ל, **מיכאל אנדרלוק**, שהביא איתו עשרות תקליטים. ישב כל הערב לייד הפסטיפון ודאג להרביץ את האורחים.

פסוקי השבוע

● **בעל הטור חיים חפר**, במקאמה היתולית על סקופים: "...והתברר לי שאברהם אבי רונסון רצח את ארלווורוב".
● **בעל הטור ידדי מנור**, סי: על מצבו הפוליטי של עזר וייצמן: "...ואלוף הטייסת כל כך מקורקע, שניתן לעשות פריצליה".

נוהג להתגנדר במחלצות, נאלץ הפעם לשחק את תפקיד המיפק הרציני, כיוון שהזדמן לו חברת מפיקים מפורסמים, וי אפילו לבש חליפה לצורך זה. באחת המסיבות הושיבו את שישל ליד **ארתור בראונר**, היהודי הברלינאי, הנחשב לאחד מגדולי מפיקי הסרטים באירופה. לשיסל לא הזדמן עד אז לפגוש את בראונר, אבל בראונר לבש באותה הזדמנות סמוקנינג. כאשר קם בראונר להגיש לאשתו כוסית משקה, האמין שישל בטעות כי זהו המלצר, נטל כוסית מעל המיגש שבידו, ואף נתן לו הוראה להגיש לו עוד כוסית, לפני שהעמידו אותו על טעותו וגילו לו מי הוא האיש שנחשב על ידו כמלצר.

ההצגה חייבת להימשך, אפילו אם אחד השחקנים הראשיים, **עודד תאומי**, נופל לפתע למישכב. בהצגת כטוב בעיניכם בתיאטרון הקאמרי, לא הכינו מחליף לתאומי. ברבע האחרון נמצא פיתרון בדמותו של השחקן **שמעון בר**, שקפץ לתוך התפקיד, כשבשעות המעטות שלפני הרמת המסך עובדי דים עליו במאיה הצגה הבררית, **פיטר גרייבס**, והמתרגם שלה **אברהם (אבי) עוז**. בר עלה לבמה בחליפה לבנה שמצא בביטו, הקריא את התפקיד מהגנייר.

לאחר שעובדי גלי צה"ל כינו את קומת הבניין בו יושב

בגדר פיתוחים שני מושבים דמויי אריות שהיו מיועדים בזמנו למלך ולמלכה היוונים. בזורת הגנרלית ניגש אחד מן המרגני הפסטיבל למירי, ואמר: "אני רוצה לתת לך הרגשה של מלכה. עיצמי עיניים ובואי איתי". הוא אחז בידה והובילה בין המושבים. "עכשיו שבי", הוא אמר, "ופיקחי עיניך". מירי מצאה את עצמה על כיסא המלכה כשמאות המשתתפים בחזרה מריעים לכבודו.

אחרי שפורסם בעיתון גים כי עורכת-הדין **אילנה רבינוביץ** חשודה בכך שהור ציאה מסוחרים כמיליון לירות בהבטיחה להם הספקת מלט, ניר

תונאים שאל את אישה-ביטחון שעמד בפתח נמל-התעופה לזהותו של אחד הנוכחים בקצה הרחוק של אולם-ההמתנה. שריגש לעברו של שריהביטחון משה דיין. הנשאל השיב בלחש: "זה, אברשה!" וכך נולד הסיפור.

בתום קונצרט חגיגי שערך בחסותו של נשיא-המדינה **אפרים קציר**, ערך ראש עיריית תל-אביב **יחזקאל רבינוביץ**, בלוויית מנהל מוזיאון תל-אביב **חיים גלזר**, סיור פרטי בתערוכתו של **יעקב אגם**, בהדרכתו האישית של הפסל. כאשר הסביר לו אגם דגם של בית-חרבות מהפכני,

נאומה של **גולדה מאיר**, ביום האחרון של מושב הכנסת, היה ארוך ומייגע, ורימיון שנקרא מן הכתב, עם הרבה שינויים, היה גם משעמם. כימעט כל השרים באו על-פי פקודה להקשיב, והת-יטרו קשות. **משה דיין** ניסה להתגבר על-כך וקרא בחשאי. אולם **שימלון פרס** לא יכול היה להתאפק. פיהק בלי הרף בגליו. אבל היתה לו סיבה טובה: הוא היה עדיין עייף אחרי ימי-המתחות של המטוס היראני.

אחרי שגולדה סיימה את נאומה, ירדה מן הדוכן והתעכבה ליד מושבו של **מנחם בגין**, כדי להעיר לו משהו. "כך יזנח בדר", שישב ליד בגין, ניצל את ההזדמנות. הוא תפס בכוח את ידה של גולדה והדביק לה נשיקה. היה נדמה כאילו גולדה הסמיקה. על כל פנים, היא משכה את ידה בהיבה של אי-רצון.

גם לשרי-הביטחון, **יו"ר טור שטיינברג**, היו צרות. הוא נכנס למיון הכנסת כשהוא נעול סגליו, בלי גרביים. כעבור זמן יצא. כשחזר למיון אחרי שעה, נעל נעליים וגרביים. עיתונאי סקרן לא התאפק ושאל אותו מה קרה. הורדה השר: "העירו לי שיש פקודת של קצין-הכנסת נגד כניסה בלי גרביים".

הוויכוח היה נטוש על ענייני חלוקת הרכוש של בני זוג מתגרש. אבירי הכפיה הדתית, שרצו לצמצם את זכויות הנשים, הסתמכו גם על האמארים המוסלמיים. **תופיק טובי** מרק"ח התנגד לכך, טען שהדת המוסלמית אינה מתנגדת לחלוקת הרכוש בין בני-הזוג שווה בשווה. ח"כ המפד"ל **יהודה כרמל** הפריע לו בקריאות-ביניים. העיר ח"כ **ציון צוק**: "לאן הגענו? טובי הקומוניסט ובן-מאיר הירודי מפרשים לנו את עיקרי האמונה המוסלמית!".

בישיבה האחרונה של ועדת הכספים של הכנסת היה ח"כ גח"ל **יוחנן בדר** במבוכה רבה. יו"ר הוועדה, ח"כ **יש"ראל קרנמן**, הביא לאישור הצעה להקצבה נוספת של 20 מיליון ל"ר לתשלובת ערד. בדר רצה להפגין נאמנותו למערך, כמנהגו, ולתמוך בהצעה, אך הוראת מיפולגות חזקה עליו להצביע נגד. חברי המערך, אשר ידעו זאת, עזרו לו לצאת מהסבך: כאשר הור"ר הביא את ההצעה לתמוך בהצעה, אמר בדר כי הוא מציע לדחות את הדיון עד לאחר הבחירות. קרנמן אמר "בסדר", ושאל מי בעד הצעתו ומי מתנגד. כך אושרה הצעה המערך בלי התנגדות, וברר יכול לסלעון כי הוא הציע לדחות את הדיון.

בלילה בו המריא המטוס היפני החטוף מנמל-התעופה בירובאי, נסגר נמל-התעופה ללוד למבקרים, ואפילו העיתונאים לא הצליחו להיכנס פנימה. אך למחרת היום, דווח בעיתונים **שאבררה** ("אברשה") **אה"ר רונסון** הצליח כן לחדור לנמל. אברשה, שהופתע למקרא הירידעה, הכחיש אותה, טען שהוא יכול להביא ארבעה עדים שיעידו כי שיחקו איתו כל ארבעה ערב סוקר בביתו. כאשר בדק איך בכל זאת נולדה הירידעה, התברר לו כי אחד העדי

ראובן בר-ייתם

גיבור הסרט המשכנע, המבוסס על סיפור-חיי של נידן למאסר-עולם שהתגורר בצעירותו באותה שכונה עם בר-ייתם, וכשיצא לחופשה, אחרי שבע שנות מאסר, סיפר לו את תולדות-חיייו — קיבל אימים ברצח בטלפון בדירתו החיפאית, מפושעים שדרשו ממנו להציג את הסרט. בעקבות האיומים עזב השחקן את דירתו, עבר להתגורר בביתו של מפקד הסרט יוסי אבישר בתל-אביב, המאיימים גילו את מחבואו, המשיכו באיומים. בר-ייתם התלונן במישטרה קיבל שוטרי צמוד, השומר עליו. בתמונה: בר-ייתם מגיש את תלונתו.

סה עורך עיתון בנייה ומקרקעין, **אריה לביא** לאתר את עורכת-הדין כדי לראיין אותה. כל מאמציו היו לשווא. לפני שבוע נסע אריה לביא במכוניתו ברחוב ירושלים שומם. ליפתע ראה אשה ושני ילדים רצים. מסוקרן עצר את מכוניתו ושאל את האשה: "אולי אני יכול לעזור לך?" "כן", השיבה האשה, "קח אותנו במכונית". בדרך היא הציגה עצמה בשם אילנה. סיפרה כי היא חיה בניפרד מבעלה שהוא בעל בית-מרקחת ושהבעל ניסה להקטת ממנה את הילדים. היא ביקשה מלביא שיקח אותם למשרדה כדי שיוכלו לישון שם. כשהגיע למשרד, אמרה: "אני מאוד מודה לך. אם תצטרך את עזרתך, קח כרטיס ביקור שלי". הצעה בכרטיס-הביקור הדהימה את העיתונאי. היה כתוב בו: "עורכת-דין איי לנה רבינוביץ".

שהקהל נכנס אליו מן המרכז, כשהבמות מפוזרות סביב וניתן לנזול לפירוק, הרכבה והתאמה לכל סוגי הפעילות האמנותית. חתן רבינוביץ' בתשומת-לב את ספרית-הדגם, הירבה בשאלות ענייניות, שהעיקרית בהן היתה: "האם זה יתאים לדעתך לשכונות שלנו?" אגם גדלק מייד: "זה נהדר לשכונות! זה יאפשר את המעורבות של הנוער בכל המתרחש היום ב"אמנות". רבינוביץ': "זה בדיוק מה שאני מחפש". אגם: "יש לנו נוער נהדר, אתה צריך רק לתת לו את הכלים".

בסיום הישיבה בה החליטה גח"ל על משאומתן ליקמת המערך הימני, בירך יו"ר ועדת-האקולוגיה של הכנסת **ח"כ יוסף תמיר** את אלופ (מיל) **אריק שרון**, ואמר: "ראשית אני מברך אותך ל"הצטרפותך לסייעה אקולוגית". השיב לו שרון: "נכון. חתך לאי עיות שמירת הטבע לא זרות לי".

אשת יחסי-הציבור **מירי זיכרונ** זכתה בשבוע שערך החווייה מלכותית. היה זה באיצטדיון הגדול של אחונה בניו-יורק בתוך רחבה מגודרת

נציגת ישראל לפסטיבל הזמר הבינלאומי שהתקיים בשבוע שעבר ביוון בהשתתפות מישלחות 40 מדינות, מרימה כוסית עם הנציגה האמריקאית נטלי קול, בתו של אליל שנות ה-50, הזמר נאט-קינג קול שזכתה במקום השמיני בתחרות. עליזה עצמה תפסה את המקום העשירי בפסטיבל שנערך באיצטדיון הענק של אתונה, בו חזו במשך שלושה ימים מדי ערב כ-80 אלף צופים. בחזרות לתחרות חיידשה עזיקרי את קשריה עם הזמר הלבנוני סמי קלארק, אותו הכירה בפסטיבלים קודמים, והתיידדה עם הזמרת המצרית שהופיעה תחת השם האמנותי מאנר ואשר שרה שיר שלום כשהיא מופיעה בשימלה לבנה רחבת שרוולים כשבסיום השיר הרימה את ידיה והפריחה מתוך השרוולים שתי יונים לבנות. בין הופשטים שהצביעו עבור השיר הישראלי שביצעה עליזה עזיקרי, היה גם הנציג המיצרי.

יאל קם צחוק, צחוק, אבל...

- כל מה שארה"ב עושה בשבילנו זו הצבעה וטו-לא.
- מגמת הימין: גוש פרלמנט אריק.
- תפריט הבחירות: מצע ומרור.
- הכנסת בפגרה: הפעם מחוץ לבניין.